

Nr 5.

Ankom till Riksdagens kansli den 27 februari 1913 kl. 4 e. m.

Andra kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 5, i anledning av herr Lundgrens i Björna motion, nr 226, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående upphörande av den skoldistriktens åliggande skyldighet all i Post- och Inrikes tidningar kungöra lediga folkskolläroretjänster.

I en inom Andra kammaren av herr *Lundgren* i Björna avgiven motion, nr 226, hemställes, att Riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning, huruvida och under vilka villkor den skoldistriktens åliggande skyldighet att kungöra lediga folkskolläroretjänster i Post- och Inrikes tidningar må upphöra samt att Kungl. Maj:t täcktes för Riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Beträffande motionärens motivering för sin hemställan tillåter sig utskottet att hänvisa till motionen.

Utskottet instämmer med motionären däruti, att olägenheter av flera slag äro förbundna med det sätt, varpå den legala annonseringen för närvarande äger rum. Tid efter annan ha också försök gjorts att få dessa olägenheter undanröjda. Inom Riksdagen ha sålunda yrkanden framkommit i syfte att få nämnda annonsering ordnad på ett mera tillfredsställande sätt. Senast var denna fråga före vid 1910 års riksdag i anledning av en av herr *Lindhagen* väckt motion, i vilken bland annat framställdes anhållan, att Kungl. Maj:t måtte taga i övervägande, huruvida och under vilka villkor Post- och Inrikes tidningar kunde upphöra samt ersättas med en statstidning för den legala annonseringen och meddelanden från regering och riksdag. Motionen av år

*Utskottets
yttrande.*

Bihang till Riksdagens protokoll 1913. 13 saml. 1 avd. 5 häft. (Nr 5--6.)

1910 var sålunda mera omfattande än den nu i år av herr Lundgren i Björna avgivna. Andra kammarens femte tillfälliga utskott, som behandlade denna herr Lindhagens motion, ställde sig i stort sett välvilligt till motionärens yrkande i dess helhet, under det att Första kammarens första tillfälliga utskott, som jämväl hade motionen under förberedande behandling, avstyrkte bifall till den begärda utredningen i vad den angick den ifrågavarande tidningens ersättande med en stats-tidning. Båda kamrarne enade sig dock om en skrivelse, i vilken uttalades önskvärdheten av att, då tidningen på grund av sin ringa spridning icke fyllde de krav, som med fog kunde ställas på ett organ för den legala annonseringen, man sökte åstadkomma en särskild upplaga, som kostnadsfritt utdelades till var och en av rikets kommuner.

Den åtgärd, som Riksdagen sålunda efter en grundlig utredning i ämnet ansåg sig böra föreslå, ledde emellertid icke till det åsyftade resultatet. Den kostnadsfritt utdelade upplagan av Post- och Inrikes tidningar har nämligen, såsom också i den förevarande motionen framhålles, fått en synnerligen liten spridning.

Även på andra vägar har man sökt att få nämnda olägenheter undanröjda. Så ha vid upprepade tillfällen förslag förevarit att förvandla Post- och Inrikes tidningar till ett organ enbart för allmänna kungörelser och andra legala tillkännagivanden, särskilt i syfte att få dessa mera spridda och tillgängliga för bättre pris. En sådan tidning har också ansetts vara ett lämpligt organ för regeringens och riksdagens meddelanden. Dylika förslag ha enligt vad herr Lindhagen i sin förut nämnda motion angivit, väckts vid riksdagarne 1871, 1877, 1878, 1888 och 1896 utan att dock leda till något resultat.

Med avseende på den nu föreliggande motionen vill utskottet framhålla, att dess yrkande endast berör en del av den legala annonseringen, nämligen skoldistriktens kungörelser i Post- och Inrikes tidningar om lediga folkskolläraretjänster. Frågan om denna i motionen särskilt framhållna annonsering står dock i ett så nära samband med frågan om den legala annonseringen i dess helhet, att den knappast kan lösryckas från densamma och behandlas för sig, då det givetvis måste anses nödigt, att legala tillkännagivanden av ifrågavarande slag ske på likartat sätt. Härtill kommer, att Svenska akademien är ägare av Post- och Inrikes tidningar, och enligt ett privilegiibrev, utfärdat den 20 december 1791 av konung Gustaf III, vilket brev sedermera genom särskilda kungl. beslut bekräftats, gör anspråk på, att all legal annonsering skall äga rum i nämnda tidning. Svenska akademiens inkomster av Post- och Inrikes tidningar användas oavkortade

för akademiens sedan 1880-talet fortgående betydelsefulla arbete med utgivandet av en ordbok över svenska språket. Ehuru det satts i fråga, huruvida detta privilegium fortfarande äger giltighet, har dock i Riksdagen vid upprepade tillfällen den meningen uttalats, att det icke må rubbas utan att Svenska akademien erhåller skäligt vederlag.

Utskottet är emellertid villigt medgiva, att olägenheterna av det nuvarande sättet för den legala annonseringen starkast framträda vid annonsering av de tjänster, som motionären påpekat, men håller före, att det spörsmål, som är föremål för motionärens framställning, endast utgör en del av den större frågan huru den legala annonseringen i dess helhet må kunna bättre ordnas. Att denna sistnämnda fråga löses, finner utskottet visserligen synnerligen önskvärt, men då den är långt mera omfattande än det ämne, som i motionen beröres, kan den nu icke bliva föremål för något särskilt uttalande från utskottets sida. Utskottet får alltså hemställa,

att herr Lundgrens i Björna förevarande motion icke måtte till någon Andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 27 februari 1913.

På utskottets vägnar:

OSKAR LUNDGREN.